

**Говор чланице Сталне делегације Парламентарне скупштине БиХ у
Парламентарној скупштини Савјета Европе Милице Марковић на редовном
засједању ПС Савјета Европе о теми "Развој догађаја у погледу будућег
статуса Косова"**

Стразбур, 22. јануар 2008.

„ Господине предсједавајући, драге колеге,

Дозволите ми да изразим свој став поводом Приједлога резолуције којим ће се дефинирати будући статус Косова. Сматрам да је будући статус Косова тешко питање и то не само за Србију него и за Уједињене нације као и за цијелу међународну заједницу. Због тога, када се ради о овом питању, све стране требају бити једнако третиране. Јасно је да је Србија суверена држава, држава чланица Уједињених нација, организације која је усвојила резолуцију у којој се наводи да се међународно признате границе земаља чланица Уједињених нација не могу мијењати. С тим у вези, како је могуће данас мијењати границе једне суверене државе?

Схватам да је Косово политички приоритет за Европу. Али, исто тако мислим да мир и стабилност у региону требају трајно остати највећи приоритет за Европу. Због тога сматрам да Косово не треба бити фактор политичке нестабилности Балкана и Европе, такође сматрам да Србији не смије бити одузет њен територијални интегритет. План Marttia Ahtisaaria тражи независност Косова. Данас се инсистира на овом плану. То није рјешење које је прихватљиво за обје стране.

Дати независност регији која је некада била покрајина, то значи направити преседан у Европи. Да ли је праведно данас дати право на независност једном народу у Србији, а сутра са сумњом одузети то исто право другим народима у Европи, на примјер у Шпанији, у Босни и Херцеговини или у још неким европским државама. Због тога независност не би требала бити « *modus specialis* » само за

Албанце на Косову. Проблем Косова не може бити издвојен из општег амбијента у којем се налази Европа. Он мора бити дефинитивно ријешен у складу са Резолуцијом 1244 Вијећа сигурности као и у складу са повељом Уједињених нација.

Парламентарна скупштина Вијећа Европе би се требала чувати ситуације у којој ће заузимати став о питањима која су у искључивој надлежности Уједињених нација. Такође, она не би требала наметати рјешење. Србији и Косову данас је потребна помоћ која значи промоцију начина за дијалог и компромис.

На крају, подсећам вас да треба поштовати међународне повеље, не фаворизирати рјешења која су трајно лоша и дати шансу преговорима. У 21. вијеку, сви преговори и договори су бољи од насиља или наметања рјешења". (крај)